

Iepurele și amicii săi cei mulți

Gheorghe Asachi

Nu-i în lume fericire, nici plăcere mai dorită,
Decât s-aibă amic de suflet ș-o femeie-nduioșită.
De iubești pe mulți deodată, la mulți dacă te închini,
Ajutori nu afli în nimeni când nevoile îți vin.

Un sur iepure odată,
De o fire minunată,
Între iepuri filantrop,
Trăind viața în galop,
Cât putea pe fiecare cu ceva îndatorea,
Și pe vita mică-au mare văr și frate o numea.

Într-o zi de dimineață,
Sorbind roua din verdeață,
Iac-aude prin strâmtori
Buciumând pe vânători,
Și haliciul din seneată,
Îi trecu pe la musteață.

Cum că-i foarte slut la Prut
Sărmănelul acum vede;
Fără-a pierde un minut,
În călcăii lui se-ncrede.
Se rădică-n două, aleargă,
Tremură chiar ca o vargă,
Stă, răsuflă-un pic, ascultă,
Mânat iar de spaimă multă
Prin râpi fuge și tufari.
A lui urme ca să-nșele,
Face multe vâртеjele,
Până scapă de ogari,

Ș-obosit de fugă, acum
Se lungește chiar în drum.
Ah, ce dulce bucurie
În cumplit-acela val
Au simțit, când pe câmpie
Alergând văzu un cal.
Zisu-i-au deci: Frățioare,
Ca să scap de vânătoare
Să te-ncalec puținel,
Sprinten tu, eu ușurel,
Este-a cailor virtute

Pe vecinul său s-ajute!

Nechezând calul îi zice:
Vei da jos de pe cerbice!
De aceea-alege-n urmă.
Călăuz mai bun din turmă.
Vinea taurul cel gras,
Însă cu mai iute pas.
Pre el iepurele jură
Ca să-l scape de friptură.

Cornoraticul vecin
I răspunsă c-un suspin:
În secretu-ți spun că-n luncă
Mă așteaptă-o mândră juncă;
Și tu iepure galant
Datoria știi d-amant!

După taur vine-apoi
Un bătrân bărbos căproi,
Dar nici ista vrea să-l ducă,
Zicând că la mers hurducă.

Iată că-ntre cei ce trec
Vinea ș-un lânos berbec;
Ce și el ceru iertare
Că de-ajuns povoară are,
Ș-apoi jocuri de noroc
Nu vrea peste-al său cojoc.

Spre vițelul care rage
Bietul iepure se trage
Ș-ajutori ceru duios
De la vărul credincios.
Să mă-ncaier, zise acum
L-așa certe de pe drum?
Senior iepure, Ț-oi spune
Razim în mine nu pune,
Când bătrânii din cireadă
Nu s-amestecă la sfadă.
Că sunt fraged, tu știi bine;
Plânge-voi deci după tine,
Și-n pieire timpurie
Mângâierea asta-ți fie!
Mă despart de tine greu,
Că ogarii vin, aleu!